

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8389/2025
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Радомир Андрић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Маринковић, адвокат из ..., ради повраћаја државине непокретности, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 4115/24 од 03.10.2024. године, на седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гж 4115/24 од 03.10.2024. године и списи предмета враћају другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4284/21 од 08.09.2022. године, обавезани су тужени да предају тужиоцима као власницима у државину непокретности и то: кп.бр. 638, на потесу „...“ њива 4. класе, површине 2,761м², уписана у лн. бр. 265 КО ..., кп.бр. 640, на потесу „...“, њива 4. класе, површине 810м², уписана у лн.бр. 265 КО ..., кп.бр. 641, на потесу „...“, њива 3. класе, површине 4,649м², уписана у лн.бр. 265 КО ... и 12/27 идеалних делова од кп.бр. 639, на потесу „...“, шума 2. класе, површине 11.382м², уписана у лн.бр. 188 КО ... (став први изреке) и обавезани тужени да солидарно накнаде тужиоцима трошкове поступка у износу од 125.300,00 динара, са законском затезном каматом од дана падања у доцњу до исплате (став други изреке).

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 4115/24 од 03.10.2024. године, одбачена је као неблагоприятна жалба тужених, изјављена против пресуде Основног суда у Лесковцу П 4284/21 од 08.09.2022. године.

Против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, тужени су благовремено изјавили ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Врховни суд је испитао побијано решење на основу члана 408. а у вези члана 420. став 3. и 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23-други закон) и утврдио да је ревизија тужених основана.

Другостепени суд је одбацио као неблаговремену жалбу тужених на основу члана 103. а у вези члана 367, 387. став 1. тачка 1. и 389. став 1. ЗПП, јер је утврдио да је 23.09.2022. године, примљена првостепена пресуда од стране пуномоћника тужених и 12.10.2022. године, изјављена жалба на исту пресуду, а по протеку рока од 15 дана за изјављивање жалбе, имајући у виду да је последњи дан за изјављивање жалбе био 10.10.2022. године.

Основани су наводи ревизије којим се указује да је другостепени суд приликом доношења побијаног решења учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, када је пропустио да утврди тачан датум пријема првостепене пресуде, због чега је жалбу тужених одбацио као неблаговремену.

Наиме, на доставници за лично достављање првостепене пресуде пуномоћнику тужених, на којој је потврђен њен пријем, нејасан је дан пријема исте (23. или 27.09.2022. године), а на пријемном штамбиљу (забележби о пријему писмена) жалбе, од стране првостепеног суда је констатован дан пријема 12.10.2022. године. Према решењу првостепеног суда П 4284/21 од 06.01.2023. године (у списима предмета), жалба је између осталог дозвољена, благовремена и потпуна.

Одредбом члана 103. став 1. ЗПП је прописано да рокови се рачунају на дане, месеце и године. Одредбом става 2. овог члана, као први дан рока одређеног дана узима се дан после дана достављања или саопштења одлуке или после дана у који пада догађај од кога се по закону рачуна почетак рока.

Одредбом члана 367. став 1. ЗПП је прописано, између осталог да, странка може да изјави жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, ако овим законом није другачије прописано.

Одредбом члана 387. став 1. тачка 1. ЗПП је прописано да другостепени суд може у седници већа или на основу одржане расправе да одбаци жалбу као неблаговремену, непотпуну или као недозвољену.

Према томе, у ситуацији кад је првостепени суд између осталог констатовао да је жалба благовремена и на доставници као доказу о личном достављању првостепене пресуде нејасан дан пријема (23. или 27.), другостепени суд није могао да без враћања списка предмета првостепеном суду, а на шта се основано у ревизији указује, да утврди тачан датум пријема првостепене пресуде.

У поновном поступку ради оцене благовремености жалбе тужених, другостепени суд ће поступајући по примедбама на које је и указано овим решењем, имајући у виду наводе ревизије тужених о пријему првостепене пресуде 27.09.2022. године, утврдити дан

пријема првостепене пресуде од стране пуномоћника тужених и донети нову, правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 415. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дразић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић